

வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல்: ஆக்கக் கூறுகளும் வரலாற்றுப் பதவுகளும்

- சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம்

கிழக்கிலங்கைச் சைவத் தலங்கள் மீது பாடப்பட்ட பிரபந்தங்களில் வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல் முதன்மையானதும் பழமையானதுமான நூலாகக் கருதப்படுகின்றது. வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கதும் கிழக்கிலங்கைத் தேசத்துக் கோயிலாகக் கொள்ளப்படுவதுமான வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் கோயிலின் சிறப்புக்களையும் அங்கு எழுந்தருளியுள்ள முருகக் கடவுளின் பெருமைகளையும் பாடுவதை நோக்காகக் கொண்டது இந்நூல்.

நூலாசிரியர், அவரது காலம், நூலின் அரங்கேற்றம் முதலானவை பற்றிய செய்திகளை எல்லாம் நூலின் அகச்சான்றுகள் தருகின்றன.

பம்பிநிதம் கண்டளைநீர் பாயும் வளமிசூந்த
தம்பலகமத்திற்றுகையறு வேளான் மரபில் - 27

செப்பரிய வாய்மை செறி வீரக்கோன் முதலி
ஓப்புமையில்லா வொளிபரவு வேலவன் மேற் - 29

சொல்லுமிந்தக் காதறனைத் தொல்லுலகிலெல்லோரும்
நல்லதெனக் கொள்வரென்றே நம்பியியம்பலுற்றேன் - 30

நூலின் ஆசிரியர் வீரக்கோன் திருகோணமலை - தம்பலகாமத்தைச் சேர்ந்தவர், முதலிப்பட்டம் பெற்றிருந்தவர், வேளாள குலத்தைச் சேர்ந்தவர், சித்திரவேலர் மீது பக்தி கொண்டிருந்தவர் என இந்த அடிகள் கூறுகின்றன.

கண்டியை இராசதானியாகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த இராசசிங்க மன்னன் பற்றியும் அவ்வரசனின் கீழிருந்து கிழக்கை ஆட்சி புரிந்த இளம்சிங்கம் என்ற வன்னிமை பற்றியும் வருகின்ற குறிப்புகளின் அடிப்படையில் இந்நூல் 17ஆம் நூற்றாண்டில் பாடப்பட்டது என்பது துணியப்பட்டுள்ளது. எனவே, இக்காலப்பகுதியில் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் நிலவிய இலக்கியச் சூழல் பற்றிய புரிதல் இந்த நூலின் ஆக்கம் பற்றி அறிந்துகொள்ளத் துணைபுரியும்.

இக்காலத்தில் தமிழகத்தில் விஜயநகர நாயக்கர் ஆட்சி (கி.பி.14 - கி.பி.18) நடந்துகொண்டிருந்தது. சைவமும் வைணவமும் சிறப்புற்றிருந்த இக்காலத்தில் கோயில்கள் பெருகின. பல கோயில்கள் புனருத்தாரணம்

கண்டியை
இராச
தானியாகக்
கொண்டு
ஆட்சிபுரிந்த
இராசசிங்க
மன்னன்
பற்றியும்
அவ்வரசனின்
கீழிருந்து
கிழக்கை
ஆட்சி புரிந்த
இளம்சிங்கம்
என்ற
வன்னிமை
பற்றியும்
வருகின்ற
குறிப்புகளின்
அடிப்படையில்
இந்நூல் 17ஆம்
நூற்றாண்டில்
பாடப்பட்டது
என்பது துணியப்
பட்டுள்ளது.

செய்யப்பட்டன. புலவர்கள் கோயில்களையும் தெய்வங்களையும் புகழ்ந்து பாடலாயினர். தலபுராணங்களும், சிற்றிலக்கியங்களும், தனிப்பாடல்களும் பெருகின. இலக்கிய நூல்கள் பெரும்பாலும் மதத்தை ஒட்டியே தோன்றின.

விஜயநகர நாயக்கர் காலத்தில் தமிழகத்திற்கும் யாழ்ப்பாண மன்னர், ஈழத்து வன்னிமைகள் ஆகியோருக்குமிடையே அரசியல், சமய, வணிகத் துறைகளில் நெருங்கிய தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன (பத்மநாதன், சி., 2004:312). ஈழத்தில் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியின் போது முன்பு சேதமாக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் புனரமைக்கப்பட்டன. புதிய ஆலயங்களும் கட்டப்பட்டன. கிறிஸ்தவத்தின் பரவலும், சைவத்தின் பேணுதலும் நிலவிய சூழலில் கிறிஸ்தவ, சைவ மத இலக்கியங்கள் தோன்றலாயின. குறிப்பாக சைவ மதத்தவர் மத்தியில் வழிபாட்டு மரபுகளைப் பேணுவதையும், தலங்களைப் போற்றிப்பாடி பக்தி அனுபவத்தை வெளிப்படுத்துவதையும் நோக்கங்களாகக் கொண்ட பல புராணங்களும் சிற்றிலக்கியங்களும் தோன்றின.

கிழக்கிலங்கையில் பதினைந்தாம், பதினாறாம் நூற்றாண்டுகளில் வன்னிமை ஆட்சி தனித்தியங்கியது. பின்னர் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் முதலாக கிழக்கிலங்கை வன்னிமைகள் மீது கண்டி அரசரின் மேலாதிக்கம் ஏற்படலாயிற்று (பத்மநாதன், சி., 2002:218). அவர்கள் வன்னிமைகளைச் சிற்றரசர்களாகக் கொண்டு தமது மேலாதிக்கத்தைச் செலுத்தினர்.

பிரதேசத்தின் நிர்வாகத்தைச் செய்வதும், நீதி பரிபாலனம் செய்வதும், கோயில் பணியாளர்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்துவதும், அங்கு ஏற்படும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதும், கோயிற் திருப்பணிகளை மேற்பார்வை செய்வதும், நிறைவேற்றுவதும், ஆலய வழிபாட்டையும் அதற்குத் தேவையான சேவைகளை, ஒழுங்குகளைச் செய்வித்தலும் இந்த வன்னிமைகளின் பிரதான அதிகாரங்கள், கடமைகளாக இருந்தன.

வன்னிமையின் பிரதான அதிகாரங்கள், கடமைகள் பெரும்பாலும் ஆலயத்தோடு சம்பந்தப்பட்டிருப்பதானது அக்காலத்தில் சைவத் தலங்களும் வழிபாடும் அரச ஆதரவுடன் சிறப்புற்றிருந்தமையையே காட்டுகின்றது. அதேவேளை கண்டி மன்னர்களும் சைவ ஆலய வளர்ச்சியில் பங்களிப்புச் செய்தனர். கண்டி மன்னன் விமலதர்மசேனனின் ஆட்சியின்போது கொக்கட்டிச்சோலைக் கோயிலின் மரியாதைப் பங்கீடு குழம்பியிருந்த நிலையில் அதனை அவன் மீளொழுங்கு செய்ததாக திருப்படைக் களஞ்சியம் கூறுவது இதற்கு எடுத்துக்காட்டு.

இத்தகையதொரு பின்னணியிலேயே 'வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல்' என்ற நூல் பாடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்நூல் 420 ஈரடிக் கண்ணிகள் கொண்டது. அதன் அமைப்பு பின்வருமாறு: காப்பு, அவையடக்கம், சொல்லப் போகும் விடயம், நூலாசிரியர் அறிமுகம், ஆலயச் சுற்றுச் சூழல் வர்ணனை, சித்திர வேலாயுதர் வீதியுலாச்

வன்னி மையின் பிரதான அதிகாரங்கள், கடமைகள் பெரும்பாலும் ஆலயத்தோடு சம்பந்தப் பட்டிருப்பதானது அக்காலத்தில் சைவத் தலங்களும் வழிபாடும் அரச ஆதரவுடன் சிறப்புற்றிருந்தமையையே காட்டுகின்றது.

செல்லுதல், பெண்கள் அவரது பேரெழிலில் மயங்கித் தம் நிலை குலைதல், சித்திர வேலாயுதர் மீது மோகனப் பெண் காதல் கொள்ளல், மோகனப்பெண் காதல் வேதனையால் சந்திரன், குயில், தென்றல் முதலானவற்றைப் பார்த்து ஏசுதல், சித்திர வேலாயுதர் கோணேஸ்வரம் செல்லுதல், பூங்காவில் சித்திர வேலாயுதரை மோகனப் பெண் சந்தித்தலும் புணர்தலும், தாய் அறிந்து மோகனப் பெண்ணை வீட்டைவிட்டு அனுப்புதல், பூஞ்சோலையில் குறத்தி குறி கூறல், கிளியைத் தூதாக அனுப்பல், கிளி சித்திர வேலாயுதரிடமிருந்து கடம்ப மாலையைப் பெற்று வருதல், வாழி என்பதாக அமைகின்றது.

வீரக்கோன் முதலியார் தூது, உலா, குறவஞ்சி, காதல் ஆகிய இக்கால சிற்றிலக்கிய வடிவங்களில் மிகுந்த பரிச்சயத்தோடு இந் நூலைப் பாடியிருக்கின்றார். இந்தச் சிற்றிலக்கிய வடிவங்களது பல்வேறு கூறுகளின் இணைப்புத் தன்மையை இந்நூலிலே தரிசிக்க முடிகின்றது. பாட்டுடைத் தலைவன் வீதி உலா வரும் போது அவனது எழிலில் ஈடுபட்டு பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம் பெண் என்னும் ஏழு பருவப் பெண்டிரும் காதல் கொண்டு வருந்தும் நிலையைப் பாடுவதே உலா இலக்கியமாகும். உலாவின் தொடக்கத்தில் பாட்டுடைத் தலைவனின் குலம், அழகு முதலான சிறப்புக்கள், நீராடல், ஒப்பனை செய்தல், பரிவாரங்கள் சூழ வீதிக்கு வருதல் என்னும் விடயங்களைக் கூறும் பகுதி முன்னிலை என்றும், பின்னர் ஏழுவகைப் பெண்களின் உடலமைப்பு, காதல்/ காம நிலைகளைப் பாடுவது பின்னெழுநிலை என்றும் கூறப்படும்.

தலைவன் வீதியுலா வர அவரது பேரழகில் மயங்கிய பெண்ணொருத்தி பறவையை (தான் வளர்க்கும்) நோக்கி தலைவனிடம் மாலையை வாங்கிவா என்று தூது அனுப்புவதாக வருவது தூது இலக்கியமாகும்.

குறவஞ்சியானது தலைவன் உலாவருதல், தலைவி அவன் மீது காதல் கொள்ளுதல், அவனை நினைந்து ஏங்குதல், திங்கள், தென்றல் போன்றன தனக்குத் துன்பம் தருவதாக எண்ணி அவற்றைப் பழித்தல், குறத்தி தன் மலைவளம் பாடுதல், விரும்பிய தலைவனை அடைவாய் என்று குறத்தி குறி சொல்லுதல், தலைவனிடம் தூதனுப்பல் முதலான கூறுகளைக் கொண்டிருக்கும்.

வடிவக் கூறுகளுக்கிடையில் அதிக ஒருமைப்பாடுள்ள இந்த மூன்று இலக்கியங்களதும் இணைப்பை சித்திரவேலாயுதர் காதல் கதையோட்டத்திலும் எழுத்துரைப்பிலும் கண்டுகொள்ளலாம். அதேவேளை அக்காலத்தில் தமிழில் தோற்றமுற்ற 'காதல்' என்ற சிற்றிலக்கிய வடிவத்தையும் உள்வாங்கித் தன் நூலுக்குப் பெயரிட்டதோடு அவ்விலக்கியப் பொருள் வெளிப்பாட்டுக்கு ஏற்ப காதலை முதன்மைப் படுத்தியும் தன் நூலைப் பாடியிருக்கின்றார்.

17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த 'சுளப்ப நாயக்கன் காதல்'

வடிவக்
கூறுகளுக்
கிடையில்
அதிக ஒருமைப்
பாடுள்ள
இந்த மூன்று
இலக்கியங்
களதும்
இணைப்பை
சித்திர
வேலாயுதர்
காதல் கதை
யோட்டத்திலும்
எழுத்
துரைப்பிலும்
கண்டு
கொள்ளலாம்.

கிடைக்கப்பெற்ற முதல் காதல் சிற்றிலக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றது. ஈரடிக் கண்ணிகளைக் கொண்ட இந்நூல் கடவுள் வாழ்த்து. அவையடக்கம், குருவணக்கம், காதல் கதை, வாழி என்ற அமைப்பை உடையது. இறைவன் பேரிலும் இவ்விலக்கியம் பாடப்பட்டது என்பதற்கு குன்றக்குடி குமரன் பேரில் காதல், சென்னிமலை ஆண்டவர் காதல் என்பன உதாரணங்களாகும்.

இனி பல்வேறு சிற்றிலக்கிய வடிவக் கூறுகளையும் வீரக்கோன் முதலி எவ்வாறு அமைத்துள்ளார். அவற்றிலிருந்து எவ்விதங்களில் விலகிச் செல்கின்றார் என்பது பற்றி நோக்கலாம். நூலின் பெரும்பகுதி சித்திரவேலரின் உலா பற்றியது. இந்தப் பகுதி உலா இலக்கியத்தின் அமைப்புக்கிணங்க இரு அம்சங்களை உள்ளடக்கியது. ஒன்று சித்திரவேலாயுதரின் எழில் உருவை வர்ணிப்பதாகவும் அருள் திறத்தைப் போற்றுவதாகவும் அமைவது. இரண்டாவது அவரின் எழிலில் ஈடுபட்டு பெண்கள் மயக்கம் கொள்வதும் காழுற்று நிறை அழிவதுமாக அமைகின்றது. இதுவும் சித்திரவேலாயுதரின் எழில் வடிவை வர்ணிக்கும் உத்தியாகவே அமைகின்றது.

தூது, உலா முதலான சிற்றிலக்கியங்களில் கவிஞரின் புலமை நலத்தினதும் வர்ணனைத் திறத்தினதும் வெளிப்பாடு என்பது முதன்மை பெற்றிருக்கும். அலங்காரத் தன்மை அவற்றின் அடிப்படை இலக்கியக் கூறாக அமையும்.

வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதலின் இலக்கிய முக்கியத்துவங்களிலே ஒன்று அதன் செய்யுட்கள் கவித்துவம் மிக்கவையாக அமைந்துள்ளமை யாகும். முக்கியமாக கற்பனைத் திறனும் வர்ணனைச் சிறப்புக்களும் மிக்க செய்யுட்களாக அவை அமைந்துள்ளன. தேசத்து வளங்கள், உலாவின்போது சித்திரவேலரின் எழில் வடிவத் தோற்றம், அவர் வரும் காட்சி, வீதி அலங்காரக் காட்சிகள், யானை அலங்காரம் உள்ளிட்ட எழில்மிகு காட்சிகள் மற்றும் மோகனப் பெண் முதலான பெண்களின் அழகுக் கோலம் என்பன பற்றிய அழகிய வர்ணனைகளால் செய்யுட்கள் கவர்ச்சிபெற்று விளங்குகின்றன. சித்திரவேலாயுதர் உலா வரும் பகுதி இவ்விலக்கியத்தின் அழகியலுக்கு உயிரூட்டும் பகுதி எனலாம். இத்தகைய வர்ணனைகள் பெரும்பாலும் சித்திரவேலாயுதரின் பெருமை பேசுவதை நோக்காகக் கொண்டவை. சித்திரவேலாயுதரின் வீதியுலாக் காட்சி பின்வருமாறு வர்ணிக்கப்படுகின்றது:

பஞ்ச வண்ணமுந் துலங்கும் பட்டுக் குடைத்திரள்கள்
மஞ்சிலகு பொற்சரிகை மன்னுங் குடைத்திரள்கள் - 112

வெண்மதியைப் போலொளிரும் வெள்ளைக் குடைத்திரள்கள்
விண்ணவரு மெச்சும் விதிர் கிரணப் பொற்குடைகள் - 113

சப்த நிறங்களும் பரிவேடத்தைப் போலும்
முத்தினொடு ரத்தினங்கள் வைத்திழைத்த ஆலவட்டம் - 114

வெருகல்
சித்திரவேலாயுதர்
காதலின்
இலக்கிய
முக்கியத்
துவங்களிலே
ஒன்று அதன்
செய்யுட்கள்
கவித்துவம்
மிக்க வையாக
அமைந்
துள்ளமை
யாகும்.
முக்கியமாக
கற்பனைத்
திறனும்
வர்ணனைச்
சிறப்புக்
களும் மிக்க
செய்யுட்களாக
அவை அமைந்
துள்ளன.

விளங்குத் சூரியனும் வெண்மதியும் நிற்பது போல்
விளக்கோர் கோடிவகை வகையாகப் பிடிக்க - 115

சங்கு தவில் பம்பை தடாரிமுதல் வாத்தியங்கள்
எங்கு முழங்கி யிரைகடல் போலார்ப்பரிக்க - 118

மங்களமாகக் கூறப்படும் ஐந்து நிறங்களையுடைய பட்டுக் குடைத்திரர்கள். மேகக் கூட்டங்களைப்போல பொன்னாலான சரிகைகள் பிரகாசிக்கும் குடைத்திரர்கள். குளிர்ந்த நிலவைப் பொழிகின்ற சந்திரனைப்போலப் பிரகாசிக்கும் வெள்ளைக் குடைத்திரர்கள். தேவர்களும் போற்றுகின்ற ஒளிவீசும் பொன்னிறமுடைய குடைகள். ஏழு வகையான நிறங்களோடு பிரகாசிக்கும் வானவில்லைப்போல முத்துக்களையும் இரத்தினங்களையும் வைத்து இழைத்த ஆலவட்டம். விண்ணிலே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் சூரியனும் சந்திரனும் நிற்பது போல ஒளி வீசுகின்ற கோடிக்கணக்கான விளக்குகள் என்பவற்றை வகைவகையாகப் பிடிக்க - சங்குகளும் ராஜ மேளங்களும் பம்பைகளும் தடாரிகளும் முதலான பலவகை வாத்தியங்களும் எங்கும் முழங்கிச் சப்திக்கின்ற சமுத்திரம் போல ஆரவாரம் செய்ய என்று பல்வேறு உவமைகளைக் கையாண்டு முருகன் வீதிவலம் வருகின்ற நிகழ்வைக் காட்சிப்படுத்துகின்றார்.

உலாவின் இறுதிப்பகுதியிலே சித்திரவேலாயுதர் கோணைஸ் வரத்திற்குத் தந்தையையும் தாயையும் காணச்செல்வதாக ஒரு பகுதியை அமைக்கின்றார். அங்கு கோணைசப் பெருமான் சித்திரவேலாயுதரின் கரங்களைப் பிடித்து அக்கரங்களைப் பற்றிப் புகழ்ந்துரைப்பதாகவும், மாதுமையார் சித்திர வேலாயுதரை மடியிலிருத்தி அவரது பாதங்களைக் கரங்களால் பிடித்து அதனைப் புகழ்ந்துரைப்பதாகவும் வருகின்ற பாடல்கள் முருகனின் உருவ அழகையும் பல்வேறு ஆற்றல்களையும் சித்திரிப்பன.

உலாவின் அடுத்த அம்சம் சித்திரவேலாயுதரின் எழிலில் மயங்கிய பெண்களின் நிலை பற்றிய வர்ணிப்புகளாக உள்ளன. மோகனப் பெண் பற்றி வர்ணிக்கின்ற பின்வரும் பாடல்களில் புலவரின் கற்பனை ஆற்றல் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது.

முத்தினொடு செம்பவளம் மொய்குழலே உன்னகைக்கும்
மெத்துமிதழுக்கு மஞ்சி வெண்டிரையிற் புக்கதுவோ - 261

கஞ்சமல ரொத்தவிழிக் கன்னியே யுன்முகத்துக்
கஞ்சியோ வானிலமர்ந்திருந்தான் வெண்மதியும் - 262

கடல்படு திரவியங்களாகிய முத்துகளும் செம்பவளங்களும் முறையே உனது அழகிய சிரிப்புக்கும் உன் செவ்வண்ண அதரங்களுக்கும் அஞ்சி சமுத்திரத்தில் போய் மறைந்துகொண்டனவோ? உன் அழகிய முகத்தைப் பார்த்துப் பயந்தோ வெள்ளிய சந்திரன் போய் வானத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றான். இங்கு தற்குறிப்பேற்ற அணிகளின் ஊடாக

உலாவின்
அடுத்த
அம்சம் சித்திர
வேலாயுதரின்
எழிலில்
மயங்கிய
பெண்களின்
நிலை பற்றிய
வர்ணிப்புகளாக
உள்ளன.
மோகனப் பெண்
பற்றி வர்ணிக்
கின்ற பின்வரும்
பாடல்களில்
புலவரின்
கற்பனை
ஆற்றல்
வெளிப்பட்டு
நிற்கின்றது.

அவளது அழகை வர்ணிக்கின்றார். பூஞ்சோலைக்குள் மோகனப் பெண்ணும் அவளது தோழியரும் சென்ற காட்சியைப் பின்வரும் அடிகளில் சித்திரிக்கின்றார்.

மன்மதன்றன் மாளிகைக்கு வாவாவென்றாடவரை
இன்னயமாய்த் தானழைப்பதென்னவிரு கொங்கைகளும் - 236

ஆடிக் குலுங்க வெழிலன்னப் பெடைபோலச்
சேடியர்கள் சூழ்ந்துவரத் தேன்மொழியாடாண்டந்தாள் - 237

மன்மதனின் அரண்மனைக்கு ஆடவரை வா வா என்று அழைப்பது போல இரு தனங்களும் தாமே அழைப்பது போல கொங்கைகள் ஆடிக் குலுங்க, அழகுமிக்க அன்னங்கள் போல தோழியர்கள் மோகனப் பெண்ணைச் சூழ்ந்துவர தேன்போன்ற மொழியைப் பேசும் மோகனப் பெண் நடந்து சென்றாள். இங்கும் அணிப் பிரயோகங்களின் ஊடாக பெண்ணின் தோற்ற அழகையும் நடையினையும் மொழியினையும் அழகாக வர்ணிக்கின்றார்.

உலா
இலக்கியத்தில்
ஏழு பருவ
மங்கையர்
தலைவனில்
காதல்
கொள்வதாக
வர இங்கு
பருவமெய்திய
சிற்றிடை
மாதர்கள்,
பெரும்பாலும்
திருமணமான
குடும்பப்
பெண்கள்
(பாலூ
ட்டும் தாயும்)
சித்திரவேலாயுதர்
மீது காதலும்
காமமும்
கொள்கின்றனர்
தம் நிறை
அழிகின்றனர்.

உலா இலக்கியத்தில் ஏழு பருவ மங்கையர் தலைவனில் காதல் கொள்வதாக வர இங்கு பருவமெய்திய சிற்றிடை மாதர்கள், பெரும்பாலும் திருமணமான குடும்பப் பெண்கள் (பாலூட்டும் தாயும்) சித்திரவேலாயுதர் மீது காதலும் காமமும் கொள்கின்றனர்; தம் நிறை அழிகின்றனர். அவர்கள் காம வேட்கை மிக்கவர்களாகவே வருகின்றனர். அவர்கள் பற்றிய வர்ணனைகளில் அவர்களின் தனங்கள் பற்றிய அப்பட்டமான வர்ணனைகள் விரவி வருகின்றன. இது ஏனைய தூது, உலா இலக்கியங்களில் தலைவன் மீது காமம் கொள்கின்ற பொதுமகளிரின் சித்திரிப்புகளுக்குச் சமனாகவே உள்ளது.

அந்தமிகுசச்சை யவழித்தொருபால் விட்டெறிந்து
தந்தனத்தைக் காட்டித் தரித்து நின்று பார்ப்பார் சிலர் - 137

சித்திர வேலாயுதர் தஞ் சிங்காரச் சிந்துரத்தின்
மத்தகத்தினோடெதிர்த்து வாது செய்யவே நினைத்து - 138

மிக்கவிறுமாப்பாய் வெளியில் வந்து நிற்பது போல்
பக்கலிற் கச்சின்றி வரும் பாவை யர்களோர் கோடி - 139

வண்ணப் பவனி வடிவுகண்டவோர் மாதா
தன்னை மறந்தோடித் தயங்கு மஞ்சத்திற் படுத்தாள் - 140

அன்னதன்மை கண்ட அவள் கணவன் கிட்டவந்து
வன்ன மயிலேயுள் வருத்தமதைச் சொல்லுகவென்றான் - 141

முதல் மூன்று கண்ணிகளும் முருகன் மீது ஆசைகொண்ட பெண்கள் காம வேட்கை மீதுரப் பெற்று, கட்டிய முலைக் கச்சையை அவிழ்த்து வீசி எறிந்துவிட்டும், முலைக் கச்சையை அணியாமலும் தம் தனத்தைக் காட்டிக்கொண்டு நிற்கும் நிலைகளைச் சித்திரிக்கின்றன. மற்றைய

இரு கண்ணிகளும் குடும்பப் பெண் முருகன் மீது ஆசை கொண்டு காம வேதனையில் துன்புறுவதைக் காட்டுகின்றன.

இத்தகைய பாடல்களில் பெண்டிரின் உடல் அமைப்பு, உள்ள உணர்வுகள், சித்திரவேலர் மீது கொள்ளும் காதல் மெய்ப்பாடுகள், காமநோயின் திறம் என்பனவெல்லாம் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு சித்திரவேலர் மீது காதலும் காமமும் கொள்ளுகின்ற பெண்களில் முதன்மையானவளாக மோகனப் பெண் என்பவள் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

மோகனப் பெண் முருகனில் மோகம் கொண்டு காமத் துயரம் தாங்க முடியாமல் மன்மதனையும் குளிர்ச்சியான சந்திரனையும் அழகிய குயில்களையும் சுகம் தரும் தென்றலையும் ஏசுவதாகவும் அவற்றுடன் உரையாடுவதாகவும் வருகின்ற பாடல்கள் மிகுந்த கவித்துவம் மிக்கவை. இந்த அம்சம் குறவஞ்சி இலக்கித்திலே முக்கியம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தக் கற்பனைகள் ஊடாக அந்தப் பெண்ணின் விரக வேதனையை அழகாகக் காட்டுகின்றார்.

விண்மதியே நீயுமிந்த மேதினியின் மங்கையர்கள்
கண்முனந் தோன்றாது செல்லக் கள்ளவழி வேறிலையோ - 167

விரக வேதனையில் தவிக்கும் அப்பெண்ணுக்கு இனிமை, சுகம் தருகின்ற எவையும் இனிமையை, சுகத்தைத் தரவில்லை. எரிச்சலையே தருகின்றன. குளிர்ச்சி தரும் நிலாவைக் கண்டு தம் கண்ணில் தோன்றாமல் வேறு கள்ளவழிகள் இருந்தால் அவ்வழியே செல் என்று சந்திரனைப் பார்த்துக் கூறுகின்றாள். அ. .நிணைகளுடனான இத்தகைய உரையாடல்கள் காதல் துயர மிகுதியைக் காட்டுவதற்கான சிறந்த உத்திமுறையாகக் கையாளப்பட்டுள்ளன.

உலா இலக்கியத்தில் மகளிர் காதல் கொள்வது மட்டுமே கூறப்படும். அதாவது அது ஒருதலைக் காமமாக அமையும். எனவே அது பெண்பாற் கைக்கிளையாக அமைந்தது. இறைவன்மீது அடியவர் செலுத்தும் பக்தியைப் புலப்படுத்துவதற்கு ஒருதலைக் காம உணர்வே பொருத்தமானது எனக் கண்ட பக்திக் கவிஞர்கள் அதனையே அகத்திணை சார்ந்த தூதின் அடிப்படையாகக் கொண்டனர் (மனோகரன்.துரை.,2000:33). ஆனால் வீரக்கோன் முதலியார் சித்திரவேலாயுதர் காதலில் அவ்வாறு காட்டாமல் பூஞ்சோலையில் சித்திரவேலாயுதரும் மோகனப் பெண்ணும் காதல் வயப்படுவதாகவும் புணர்ச்சி கொள்வதாகவும் பாடியுள்ளார். இந்தப் புணர்ச்சிக்குப் பின்னரான சித்திரவேலாயுதரின் கூற்றுக்கள் மிகுந்த காம வேட்கை கொண்டவை; கடுமையான விரசத் தன்மை கொண்டவை. உலகியல்சார் காதலுக்கு - காமவேட்கைக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கின்ற இத்தகைய தன்மைகள் பக்தியுணர்வுப் புலப்பாட்டிற்குப் பொருத்தமற்றதாகவே தெரிகின்றது. இந்த இடங்களில் மறைபொருள் உத்தி முறையை இப்புலவர் கையாண்டுள்ளார்.

என்தாகந்தீர் இளநீரைத்தான் கொடுத்தால்

அன்போடு கைக்கொண்டமுதம் பருகேனோ?

- 266

மோகனப் பெண்
முருகனில்
மோகம்
கொண்டு காமத்
துயரம் தாங்க
முடியாமல்
மன்மதனையும்
குளிர்ச்சியான
சந்திரனையும்
அழகிய
குயில்களையும்
சுகம் தரும்
தென்றலையும்
ஏசுவதாகவும்
அவற்றுடன்
உரையாடு
வதாகவும்
வருகின்ற
பாடல்கள்
மிகுந்த
கவித்துவம்
மிக்கவை.

பள்ளவெளியாலடியிற் பண்படுத்தாக் கீற்றதனை
உள்ள மகிழ்வாக வெனக் கொப்பிப்பீராமாகில் - 267

நீரைவிட்டுச் சேறடித்து நேராகப் பண்படுத்திச்
சீருடனே முப்போகஞ் செய்து பிழையேனோ? - 268

வாழையடிதனில் வைத்திருக்குந் தேன் கூட்டை
ஏழையேன்கண்டா லினிதருந்திக் கொள்ளேனோ? - 269

ஆகிய கண்ணிகளில் பாலுறவு நாட்டம், பாலியல் உறுப்புக்கள்
என்பன மறைபொருளில் வந்துள்ளன. அவற்றின் பொருள் பின்வருமாறு:

எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தாகம் தீருவதற்கு உன்னிடம் இருக்கும்
இளநீர்க் குரும்பையைத் தந்தால் மகிழ்வோடு கையிலெடுத்து அதிலுள்ள
அமுதத்தைப் பருகமாட்டேனோ? இங்கு இளநீர் பெண்ணின் தனங்களைக்
குறித்து நிற்கின்றது. பள்ளவெளி என்னும் இடத்திலுள்ள ஆலமரத்தடியில்
உழுது பண்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்ற நிலத்தை மகிழ்வுடன் என்னிடம்
தருவீராயின் அந்நிலத்திற்கு நீர் பாய்ச்சி, சேறடித்து சீராகப் பண்படுத்தி
முன்று போகம் செய்து வாழமாட்டேனோ? இங்கு பள்ளவெளி, கீற்று
என்பன பெண்ணின் பிறப்புறுப்பையும் முப்போகம் செய்தல் என்பது
புணர்ச்சிப் போக இன்பத்தையும் குறித்து நிற்கின்றன. வாழைமரத்
தண்டின் அடிப்பாகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தேன்கூட்டை நான்
கண்டால் அதிலுள்ள தேனை இன்பமாகப் பருகமாட்டேனோ? இங்கு
வாழைத்தண்டு பெண்ணின் தொடைகளுக்கும் தேன்கூடு பெண்ணின்
பிறப்புறுப்புக்கும் ஆகி வந்துள்ளன. எனவே இக்கண்ணிகளில் புணர்ச்சி
நாட்டம் மிகுந்திருப்பதானது ஒரு பக்தியிலக்கியப் பொருள் வெளிப்
பாட்டில் பொருத்தமானதாக அமையவில்லை.

அவ்வாறே
சித்திரவேலா
யுதருக்கும்
மோகனப்
பெண்ணுக்கும்
இடையிலான
உறவு என்பது
தெய்வீகக்
காதலுறவு
என்பதை விட
காமஞ்சார்
உறவாகவே
பெரும்பாலும்
காட்டப்
பட்டுள்ளமையும்
கவனிக்கப்
பாலது.

அவ்வாறே சித்திரவேலாயுதருக்கும் மோகனப் பெண்ணுக்கும்
இடையிலான உறவு என்பது தெய்வீகக் காதலுறவு என்பதைவிட
காமஞ்சார் உறவாகவே பெரும்பாலும் காட்டப்பட்டுள்ளமையும் கவனிக்கப்
பாலது. எனவே பக்தியுணர்வு வெளிப்பாட்டினுள் சிற்றின்ப உணர்வை
இணைத்துப் பாடும் இப்பாடல் முறையை மரபு மீறல் என்றே
கொள்ளவேண்டியுள்ளது. இதனை அவதானித்த அறிஞர்கள் வெருகல்
சித்திரவேலாயுதர் காதல் உலகியல் காதலையும் தெய்வீகக் காதலையும்
இணைத்துக் கூறும் சிறந்த இலக்கியம் என்று சமாதானம் கூறிச்
சென்றனர்.

பெரும்பாலான சமூகம்சார் தூது முதலான சிற்றிலக்கியங்கள்
சிற்றின்பச் செய்திகளை மிகுதியாகக் கூறுவதை நோக்கமாகக்
கொண்டிருப்பதற்கும் விறலிவிடு தூதுக்களில் கலவியின்பச் செய்திகளை
நேரடியாகக் கூறுவதற்கும் ஒப்பாகவே இப்பாடல் சித்திரிப்புக்கள்
அமைந்துள்ளன.

இத்தகைய சித்திரிப்புகளுக்கு நாயக்கர் கால இலக்கியப் போக்கு
முக்கிய பங்களிப்புச் செய்திருக்க வேண்டும். இக்கால இலக்கியங்களில்

விரச உணர்வு இழையோடும்படியாக பெண்கள் பற்றிய வர்ணனைகள் உச்ச நிலையை எட்டியிருந்தன. இக்கால தனிப்பாடல்கள் இதற்கு எடுத்துக்காட்டுக்கள். புலவர்கள் தமது சிலைடைத்திறனை வெளிப்படுத்த பெண்களது உடலுறுப்புகளையும் காமச் செயற்பாடுகளையும் பயன்படுத்தினர் (யோகராசா,செ.,2010:519-20). பெண்களுடைய உறுப்புக்களைப் பற்றிக் கேவலமான முறையில் அறிமுகம் செய்யும் புதிய செல்நெறி ஒன்று இக்காலத்தில் தோன்றி வளர்ந்துவந்துள்ளது (மனோன்மணி,ச.,2010:557). அத்தோடு சமயக் குறிக்கோள்களை எய்துவதற்கு பெண்கள் இடையூறாக இருக்கின்றார்கள் என்ற காரணத்தினால் பெண்கள் இனத்தை வெறுக்கின்ற போக்கு இக்கால இலக்கியங்களில் உச்சம் பெற்றது. இந்த அடிப்படையிலேயே சித்தர் பாடல்களில் பெண்ணின் பாலியல் உறுப்புகளும் அவர்களின் பாலியல் சார் நடத்தைகளும் பழிப்புக்கு/வெறுப்புக்குள்ளாயின.

அதேவேளை, இக்காலத்திலேயே வடமொழிக் காம நூலான ரதி ரகசியம் என்ற நூலை வரதுங்கராமர் தமிழிலே கொக்கோகம் என்ற பெயரிலே மொழிபெயர்ப்புச் செய்திருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது (யோகராசா,செ.,2010:520).

ஆகவே, விஜயநகர நாயக்கர் காலத்தில் பாலியல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதில் நாட்டமும், பொது மகளிர் பற்றிய இழிவான பார்வையும் நிலவியதொரு பின்புலத்தின் தாக்கத்தையே வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதலில் இடம்பெறும் பெண் பற்றிய வர்ணனைகளிலும் புணர்ச்சி பற்றிய கருத்துக்களிலும் தரிசிக்க முடிகின்றது. இதற்கும் மேலாக வீரக்கோன் முதலியின் உளவியலும் இதற்குள் செயற்பட்டிருக்க வேண்டும்.

பூஞ்சோலையில் மோகனப் பெண்ணும் சித்திரவேலாயுதரும் சந்திப்பது முதலாக பின்னால் வருகின்ற நிகழ்வுகள் வீரக்கோன் முதலி 'காதல்' சிற்றிலக்கியக் கூறுகளையும் பின்பற்றியிருக்கின்றார் என்பதைக் காட்டுகின்றன. ஏனெனில் காதல் இலக்கியத்தில் உலா, பவனிக் காதல் ஆகியவற்றில் கூறப்படும் அம்சங்களுக்கும் அப்பால் மலர்வனத்தில் தலைவன் தலைவி சந்திப்பு, தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரிதல், தலைவியின் ஏக்கம், தோழிகள் தலைவியின் அன்னையிடம் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறுதல், அன்னை மகிழ்தல், தலைவன் இருப்பிடத் திற்குத் தலைவியை அனுப்பிவைத்தல் முதலானவை இடம்பெறும். இக்கதைக் கூறுகளைப் பின்பற்றிய வீரக்கோன் முதலி நடந்ததை அறிந்த தாய் கோபம்கொண்டு சித்திரவேலாயுதரை நல்ல குலத்தில் பிறவாதவனாக, வேடனாகக் கருதி மோகனப்பெண்ணை மோசமாகப் பேசுவதாகவும், அவளை வீட்டைவிட்டுத் தூரத்துவதாகவும் அமைத்திருக்கின்றார். ஆரம்பம் முதலாக சித்திரவேலாயுதப் பெருமானாக, ஜீவராசிகளையெல்லாம் காப்பவனாக, தேவர்களும் பூலோகத்தவரும் போற்றுபவனாகச் சித்திரிக்கப்பட்ட சித்திரவேலாயுதரை திடீரென மனித நிலையில் வைத்து - தாழ்த்தி ஒரு மானிடப் பெண் கூறுவதாகப்

விஜயநகர
நாயக்கர்
காலத்தில்
பாலியல்
உணர்வு
களை வெளிப்
படுத்துவதில்
நாட்டமும்,
பொது மகளிர்
பற்றிய இழிவான
பார்வையும்
நிலவியதொரு
பின்புலத்தின்
தாக்கத்தையே
வெருகல் சித்திர
வேலாயுதர்
காதலில்
இடம்பெறும்
பெண் பற்றிய
வர்ணனை
களிலும்
புணர்ச்சி பற்றிய
கருத்துக்
களிலும்
தரிசிக்க
முடிகின்றது.

பாடுவதானது ஒரு முரண் நிலையைத் தருகின்றது. இந்த மாற்றத்தை அடுத்த கட்டங்களுக்குச் (குறிகூறல், தூது அனுப்பல்) செல்வதற்கான ஒரு வழிமுறையாகவே அவர் கொண்டுவந்திருக்கவேண்டும்.

அதேவேளை 'காதல்' சிற்றிலக்கியக் கூறுகளுக்கு மேலதிகமாக குறத்தி குறிசொல்லுதல், கிளியைத் தூதுவிடல் ஆகிய அம்சங்களை அதாவது, குறவஞ்சி, தூது இலக்கியங்களின் சில கூறுகளை இறுதிப் பகுதியில் அமைக்கின்றார். சித்திரவேலாயுதரை நினைந்து ஏங்குதல், குறத்தி தன் மலைவளம் பாடுதல், விரும்பிய தலைவனை அடைவாய் என்று குறத்தி குறி சொல்லுதல் முதலான குறவஞ்சியின் கூறுகளை இவ்விலக்கியம் தொடராகக் கொண்டுள்ளது. ஆயினும், குறவஞ்சியின் முக்கிய கூறாக வருகின்ற திங்கள், தென்றல் போன்றவற்றைப் பழிப்பதான பகுதி ஆரம்பத்தில் மோகனப்பெண் சித்திரவேலாயுதரைக் கண்டு மோகம் கொள்கின்ற பகுதியினுள் இடம்பெறுகின்றது. அதேவேளை, மலைவளம் கூறும் பாடல்கள் இவ்விலக்கிய ஓட்டத்திற்கு அவசியமானதாகத் தெரியவில்லை.

இறுதியில் மோகனப் பெண் குறத்தியின் சொற்படி தான் வளர்த்த கிளியை சித்திரவேலாயுதரிடம் தூது அனுப்புகின்றாள். இங்கு அழகர் கிள்ளைவிடு தூது முதலான தூதிலக்கியங்களின் அமைப்புக்கள் பல பின்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கு தூதுப் பொருள், தூது செல்பவர் (கிளி), தூது செல்பவருக்கும் அனுப்பு பவருக்கும் இடை யிலான உறவு, முதலானவை பற்றிய வர்ணிப்புகள் இரத்தினச் சுருக்கமாகப் பாடப்பட்டுள்ளமை சிறப்புக்குரியது. காதல் நோயின் இயல்பு சற்று விரிவாகக் கூறப்படுகின்றது. தூது இலக்கிய முடிவில் பெரும்பான்மையும் தலைவனுடைய மார்பில் அணிசெய்யும் மாலையைப் பெற்றுவா என்று வேண்டுவதாக முடிப்பதே மரபாகும். கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடு தூது, பத்மகிரிநாதர் தென்றல்விடு தூது முதலான பக்திசார் தூதுகள் இறைவனுக்குரிய கொன்றை மாலையை வாங்கிவா என்பதாக முடிகின்றன. வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதலில் இதற்கும் மேலாக சித்திரவேலாயுதர் தனது திருமார்பில் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்த கடம்பமலர் மாலையைக் கிளியிடம் கொடுத்தனுப்ப அதனைப் பெற்றுக்கொண்ட மோகனமாலையின் நிலையை வீரக்கோன் முதலி பின்வருமாறு பாடுகின்றார்:

வாங்கிமலர் மாலையை வட்டமுலை மீதணைத்துத்
தாங்கற்கரிய மனச் சந்தோஷந்தானடைந்தாள் - 412

செங்கடப்பந் தாரதனைச் சேல்விழியாற் பார்த்திடுவாள்
கொங்கைதனிலொத்திடுவாள் கொஞ்சிமுத்தமிட்டிடுவாள் - 413

மீறாமயலைத் தவிர்க்க வேலவர் வரவிடுத்த
நாறுமலர் மாலையை நானணியத் தாமதமேன் - 414

இங்கு
தூதுப்பொருள்,
தூது செல்பவர்
(கிளி), தூது
செல்பவருக்கும்
அனுப்பு
பவருக்கும்
இடை யிலான
உறவு,
முதலானவை
பற்றிய
வர்ணிப்புகள்
இரத்தினச்
சுருக்கமாகப்
பாடப்
பட்டுள்ளமை
சிறப்புக்குரியது.

மகிழ்ந்து தன் முலைகளின்மீது அதனை அணைத்தும் முலைகளின்மீது ஒத்தியும் கொஞ்சி முத்தமிட்டும் தனது காம நோயைத் தீர்த்துக்கொள்வதாக முடிக்கின்றார். முடிவும் காமத்தையே முன்னிலைப்படுத்துகின்றது.

அதேவேளை தூதின் மற்றொரு அமைப்பான பாட்டுடைத் தலைவரை தூது செல்பவர் கண்டு பேசுவதற்கு வாய்ப்பான சூழல் பற்றிய விபரிப்பு இப்பகுதியில் பிரதானப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தப்பகுதி சித்திரவேலாயுதரது, ஆலயத்தினது சிறப்பை வெளிப்படுத்துவதாக மட்டுமன்றி பிரதேச, ஆலய வரலாற்றைப் பதிவுசெய்கின்ற ஒரு ஆவணப் பகுதியாகவும் அமைந்துள்ளது.

கோணேசர் கல்வெட்டின் பின்னர் கிழக்கிலங்கையின் வரலாற்றைப் பதிவுசெய்கின்ற முக்கியமானதொரு சமய நூலாக வெருகல் சித்திர வேலாயுதர் காதல் அமைந்துள்ளது. இந்நூலுக்கு இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவத்தைக் கொடுக்கின்ற பகுதியாக இப்பகுதி அமைந்துள்ளது. இங்கு கிளி சித்திரவேலாயுதரைச் சந்திப்பதான புனைவுக்குள் சமகாலப் பிரதேசச் சூழல் கொண்டு வரப்படுகின்றது. இந்தச் சமாலச் சூழல் கிழக்கிலங்கையின் அக்கால அரசியல், சித்திரவேலாயுதர் ஆலயத் திருப்பணி, நிர்வாகம் என்பன தொடர்பான சில முக்கிய தகவல்களைக் கொண்டு வருகின்றது.

இதில் பிரதானமானது கிழக்கிலங்கைப் பிராந்தியம் கண்டி அரசரின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ் வன்னிமைகளின் ஆட்சி இடம்பெற்ற வரலாற்றை ஆதாரப்படுத்தி நிற்பதாகும்.

மானமுடன் மிக்க வயநிலமுந் தோப்புகளும்
மானியமா வீந்த புகழ்படைத்த பூபாலன் - 372

மாணிக்கம் வைத்திழைத்த வன்னப் பதக்கமுடன்
பூணணிகளீந்து புகழ்படைத்த பூபாலன் - 373

கண்டிநகராளுங் கனகமுடி ராசசிங்கன்
தெண்டனிடும் போதெனது சேதியை நீ சொல்லாதை - 374

கண்டி மன்னன் இராசசிங்கன் சித்திரவேலாயுதர் மீது பக்திகொண்டு அவ்வாலயத்துக்கு வயல் நிலங்களையும் தோப்புகளையும் மானியங்களாய் வழங்கினான் என்றும் மாணிக்கம் பதிக்கப்பட்ட பதக்கத்தையும் பல்வேறுவகை ஆபரணங்களையும் வழங்கினான் என்றும் இப்பாடலடிகள் கூறுகின்றன. அதேவேளை, இந்த மன்னன் சித்திரவேலாயுதர் ஆலயத்திலே வழிபாடியற்றும் சமகால நிகழ்வு பற்றியும் கூறப்படுகின்றது. இந்தச் செய்திகள் கண்டி மன்னன் இராசசிங்கன் சைவமதத்தைப் பேணுபவனாக விளங்கியிருக்கின்றான் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

கண்டி நகரினை இராசதானியாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த அரசருள் இரண்டாம் இராசசிங்கனே அதிக பிரசித்தி பெற்றவன். அவனது ஆட்சி 17 ஆம் நூற்றாண்டில் 60 வருடங்கள் நிலைபெற்றது. இவனது

கோணேசர்
கல்வெட்டின்
பின்னர் கிழக்
கிலங்கையின்
வரலாற்றைப்
பதிவுசெய்கின்ற
முக்கியமான
தொரு சமய
நூலாக
வெருகல் சித்திர
வேலாயுதர்
காதல் அமைந்
துள்ளது.

இராசசிங்களின்
ஆலயத்
தொடர்பு பற்றிக்
கூறிய ஆசிரியர்
அதே காலத்தில்
துய்ய
விளஞ்சிங்கம்
என்ற வன்னிமை
இக்கோயி
லோடு தொடர்
புற்றிருந்தமை
பற்றியும்
பாடுகின்றார்.

ஆட்சியில் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலைப் பிரதேசங்களில் உள்ள வன்னிமைகள் கண்டி இராசதானியோடு மிக நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டிருந்தனர். எனவே சித்திரவேலாயுதர் காதலிற் புகழ்ந்துரைக்கப்படும் அரசனை இரண்டாம் இராசசிங்களன் என்று அடையாளம் காண்பதே பொருத்தமாகும் என்பார் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் (2004: 158-157).

இராசசிங்களின் ஆலயத் தொடர்பு பற்றிக் கூறிய ஆசிரியர் அதேகாலத்தில் துய்யவிளஞ்சிங்கம் என்ற வன்னிமை இக்கோயிலோடு தொடர்புற்றிருந்தமை பற்றியும் பாடுகின்றார்.

துன்னுமிரு மரபுந் துய்யவிளஞ் சிங்கமெனும்
வன்னிமை பொற்பாதம் வணங்கையினீ சொல்லாதை - 378

வன்னிமை தேசத்தார் மகாநாடுதான் கூடி
மின்னுமெழின் மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும் வேளையிலே - 382

கோதில் புகழ்சேர் வீரக்கோன் முதலிதானியற்றுங்
காதலரங் கேற்றுக்கையிற் காதறனைச் சொல்லாதை - 383

துய்யவிளஞ்சிங்கம் என்ற தேசத்து வன்னிமை அவ்வாலயத்தில் வழிபாடியற்றும் வழமை பற்றியும் அவரது தலைமையில் தனது நூல் அரங்கேற்றம் செய்யப்படவுள்ளதையும் பதிவுசெய்திருக்கின்றார். ஆகவே கண்டி மன்னரதும் தேசத்து வன்னிமையினதும் தொடர்புடன் கூடிய ஆட்சியொன்று அவரது காலத்தில் கிழக்கில் இடம்பெற்றமை தெரிகின்றது. அதாவது கண்டி மன்னனின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ் கிழக்கிலங்கையை வன்னிமைகள் ஆட்சி புரிந்ததை இது ஆதாரப்படுத்து கின்றது. பதினேழாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் முதலாக கிழக்கிலங்கை வன்னிமைகள் மீது கண்டி அரசரின் மேலாதிக்கம் ஏற்பட்டமை பற்றி முன்னரே கூறப்பட்டது.

திருகோணமலைப் பிராந்தியம் நான்கு பற்றுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு அவை தனித்தனியான வன்னிமைகளின் ஆட்சியின்கீழ் அமைந்திருந் தமையை கோணேசர் கல்வெட்டு முதலான ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் சி. பத்மநாதன் எடுத்துக் காட்டுவார் (2004: 156). இவற்றில் வெருகலை உள்ளடக்கிய கொட்டியாரப்பற்றும் ஒன்றாகும். இந்தக் கொட்டியாரப் பற்றை ஆட்சி செய்தவர் துய்யவிளஞ்சிங்கம் என்ற வரலாற்றுத் தகவலை இப்பாடல் தருகின்றது. கொட்டியாரப்பற்று வன்னிமைகள் கண்டி மன்னரோடு ஏற்படுத்தியிருந்த தொடர்புகளைப் பற்றிய பல குறிப்புக்கள் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற ஆவணங்களில் உண்டு என்று சி. பத்மநாதன் கூறுவது (2004: 156) இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது.

சித்திரவேலாயுதர் ஆலய மண்டபத்திலே இளஞ்சிங்கம் வன்னிமையின் தலைமையில் தேசத்தவர்கள் கூடிய மகாநாட்டிலே 'வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல்' நூல் அரங்கேற்றம் செய்யப் பட்டிருக்கின்றது. அரச அங்கீகாரத்துடன் ஒரு நூல் வெளியிடப்பட்டமை

பற்றிய இந்தத் தகவல் கிழக்கிலங்கை இலக்கிய வரலாற்றில் முக்கியமானதொரு விடயமாகும். எனவே இராசசிங்கன், துய்ய விளஞ்சிங்கம், வீரக்கோன் முதலி ஆகியோர் சமகாலத்தவர்கள் என்பதை மேலே கூறிய பாடல்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

இவற்றைவிட முற்காலத்தில் இந்த ஆலயத்தின் உருவாக்கம், திருப்பணிகளில் ஈடுபட்ட நல்லைநாதர் செட்டியர் என்பவர் பற்றி வருகின்ற குறிப்புகள் ஆலய வரலாற்றிலே முக்கியமானவை.

சித்திரவேலாயுதவேள் சேர்ந்து மகிழ்வாயுறையுஞ்
சித்திரஞ் சேராலயமுஞ் செம்பொற்சினகரமும் - 375

திட்டமுடன் முன்னாளிற் செய்த நல்ல நாதனெனுஞ்
செட்டிவம்மிசத்திலுள்ள செய்ய பிரதானிகள் போய் - 376

பன்னரிய பாதம் பணிந்து தொழுதேத்துகையில் - 377

நல்லைநாதர் செட்டியார் சித்திரவேலாயுதர் கோயிலையும் விமானத்தையும் அமைத்தார் என்பதையும் அப்பணி காரணமாக அவரது வம்சத்தவருக்கு கோயிலில் நிர்வாக, வழிபாட்டு மரபுகளில் முன்னீடு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதையும் இப்பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இந்த விடயம் வெருகல் பிரதேசத்தின் பண்டைய வணிக, குடியேற்ற வரலாற்றையும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்றது.

சித்திரவேலாயுதர் கோயிலிற் கிடைக்கப்பெற்ற கோயில் மதில் திருப்பணி பற்றிய சாசனமொன்றில் இடம்பெறும் 'வடபுறம் செட்டியர் உபயம்' என்ற வசனமும் இந்த ஆலயத்தின் திருப்பணிகளில் செட்டி வம்சத்தவர் பங்களிப்புச் செய்தமைக்கு மற்றொரு சான்றாகும் (பத்மநாதன், சி., 1906:19).

இவற்றைத் தவிர சித்திரவேலாயுதர் ஆலயத்தின் பழைய அமைப்புப் பற்றிய பல தகவல்களைப் பதிவுசெய்துள்ள ஒரு ஆவணமாகவும் இந்த நூல் கொள்ளத்தக்கது. அந்தவகையில் சித்திரவேலைப்பாடுகளையும் (கண்ணி: 375), சிற்பங்களுடன் கூடிய உயர்ந்த கோபுரத்தையும் (கண்ணிகள்: 9,11,13,59,375), மாணிக்கப் பீடத்தையும் (கண்ணி: 384), அழகிய மண்டபத்தையும் (கண்ணி: 382) சத்திரங்கள் (கண்ணி: 384), தோப்புகளையும் (கண்ணிகள்: 9,11,13,372,384) உடைய ஆலயமாக அது விளங்கியிருக்கின்றது. ஆலயக் கட்டட அமைப்பு, வழிபாட்டு மரபுகள் பற்றிய பல தகவல்கள் ஆகம நிலைப்பட்டதொரு பெருங் கோயிலாக அது விளங்கியிருக்கின்றது என்பதைக் காட்டுகின்றன.

'சித்ர மிகு கோயிற் சினகரத்தின் முன்பாக.....' - 59

'சித்திரஞ் சேராலயமுஞ் செம்பொற்சினகரமும்....' - 375

முதலான அடிகள் அவ்வாலயம் சிற்ப சாஸ்திர முறைப்படி அமைக்கப்பட்டிருந்தது என்பதையும் உயர்ந்த அழகிய கோபுரத்தைக் கொண்டிருந்தது என்பதையும் காட்டுகின்றன. நல்லைநாதர் செட்டியின்

இவற்றைவிட
முற்காலத்தில்

இந்த
ஆலயத்தின்
உருவாக்கம்,
திருப்பணிகளில்

ஈடுபட்ட
நல்லைநாதர்

செட்டியர்
என்பவர் பற்றி

வருகின்ற
குறிப்புகள்

ஆலய
வரலாற்றிலே

முக்கியமானவை.

ஆலயக் கட்டட
அமைப்பு,

வழிபாட்டு
மரபுகள் பற்றிய

பல தகவல்கள்
ஆகம

நிலைப்பட்ட
தொரு பெருங்

கோயிலாக
அது விளங்கி

யிருக்கின்றது
என்பதைக்

காட்டுகின்றன.

கோயிற் திருப்பணி பற்றிக் முன்னே கூறப்பட்ட பாடலில் வருகின்ற 'திட்டமுடன் முன்னாளிற் செய்த' என்ற அடி ஆரம்ப காலத்திலேயே ஆலய அமைப்பு சாஸ்திர விதிப்படி செய்யப்பட்டது என்பதையே காட்டுகின்றது. இந்த மரபைத் தென்னிந்தியத் தொடர்புடைய செட்டிகள் (வணிகர்) நிலைப்படுத்தியிருக்கலாம். இதற்கும் மேலாக சித்திரவேலாயுதர் வீதியுலாப் போகும் முன்னர் செய்யப்படுவதாகக் கூறப்படும் பல்வேறு சடங்குகளும் ஆகமச் சடங்குகளாகவே அமைகின்றன.

பங்கயனே யானும் பவனியுலாப் போந்திடவே
இங்காகமச் சடங்கை இக்கணத்தில் செய்யுமென்றார் - 75

புந்திமகிழ்ந் தந்தணனும் பூவிலிசைசேர் குமர
தந்திர விதியின் படியே தான் சடங்கு செய்யலுற்றான் - 76

பூசைசெய்து குண்டமதிற் பொற்புலவு மக்கினியை
மாசகல நெய் சொரிந்து வாகாகவே வளர்த்து - 79

குமார தந்திர விதிப்படி யாகக் கிரியைகளை அந்தணர்கள் செய்தமை பற்றிய புனைவு நிலைப்பட்ட இந்த விபரிப்புக்கள் இந்த ஆலயம் ஆகம வழிபாட்டு மரபுகளைப் பேணியமையின் வெளிப்பாடுகளாகும்.

வெருகல்
சித்திரவேலாயுதர்
காதல்
செய்யுட்கள்
கவித்துவம்
மிக்கவை
கற்பனைத்
திறனும்
வார்ணனைச்
சிறப்புக்களும்
மிக்கவை பல
சிற்றிலக்கியக்
கூறுகளுக்கு
ஊடாக
இலக்கியச்
சுவையைத்
தருபவை.

முடிவாக, வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல் செய்யுட்கள் கவித்துவம் மிக்கவை; கற்பனைத் திறனும் வார்ணனைச் சிறப்புக்களும் மிக்கவை; பல சிற்றிலக்கியக் கூறுகளுக்கு ஊடாக இலக்கியச் சுவையைத் தருபவை. சித்திரவேலாயுதரின் பெருமை பாடுவதும் அதனூடாகத் தனது பக்தியுணர்வை வெளிப்படுத்துவதுமே இந்நூலாசிரியரின் நோக்கமாக இருந்தபோதும் சில இடங்களிலே அவர் அந்த நோக்கிலிருந்து விலகிச் செல்வதாகப் படுகின்றது. இவற்றுக்கு அப்பால் இலக்கியவழி வரலாற்றைப் பதிவு செய்கின்ற ஒரு நூலாகவும் அது அமைந்துவிடுகின்றது.

உசாத்துணை:

இராதாகிருஷ்ணன், செ., 2009, மதுரைச் சொக்கநாதர் தமிழ்விடு தூது, சென்னை: முல்லை நிலையம்.

சண்முகசுந்தரம், சு., பல்லடம் மாணிக்கம், காமாட்சி சண்முகம் (தொகு.), 2005, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தெ.பொ.மீ.களஞ்சியம் - 2, சென்னை: காவியா.

சுப்பிரமணியன், ச.வே., 2003, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.

பத்மநாதன், சி., 2002 இலங்கைத் தமிழர் தேச வழமைகளும் சமூக வழமைகளும், கொழும்பு - சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.

பத்மநாதன், சி., 2004, ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும், கொழும்பு - சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.

பத்மநாதன், சி., இரகுபரன், க., பிரசாந்தன், ஸ்ரீ. (தொகு.), 2010, விஜயநகரப் பேரரசும் கலாசார மறுமலர்ச்சியும், கொழும்பு: இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

மனோகரன், துரை., 2000, இணுவை சின்னத்தம்பிப் புலவரின் பஞ்சவன்னத் தூது, ஓர் அறிமுகம், 'பண்பாடு', கொழும்பு: இந்துசமய பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம்.

மனோகரன், துரை., 2004, ஈழத்து இலக்கிய தரிசனம், பிதுனுகம்: வர்தா பதிப்பகம்
மாதவன், இரா.வே., 2004, தமிழில் தூது இலக்கியம், தஞ்சாவூர்: அன்னம்.

வடிவேல், இ., (பதி.), 1906, வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல், கொழும்பு: இந்துசமய பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம்.